GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 43.

W Niedzielę Dnia 30 Maia 1802

Z Wiednia d. 22. *Maia.*

Jego Ces. Król. M. raczył aktualnego nadwornego konsyliarza i sekretarza stanu Ignacego Hoffmann przez nayłaskawszy wzgląd na iego 56 letnią służbę Monarsze i kraiowi d. 17 t. m. wielkiem medalem złotem, z takimże łańcuszkiem nayłaskawiey zaszczycić.

J. C. K. M. zwykły zawsze zwracać swoią nayłaskawszą baczność na każdy znakomity czyn i takowy wynadgradzać skoro do iego uszu doydzie, raczył kapitana kupieckiego okrętu Xżę Karol, Antoniego Kalanich, za iego okazaną waleczność w potyczkach z dwiema francuzkiemi korsarzami, przez głowną C. K. kommendę niższey Austryi złotem medalem wynadgrodzić.

Zważywszy J. C. K. M., iż urzędnicy cywilni w woyskowym wydziale potrzebuią dla swoiey służby rożnicy w ubiorze, raczył przeto następuiący mundur dla nich przepisać: Zwierzchnia suknia dla wszystkich błękitna, kamizelka i spodnie długie białe, dla nadworney kancelaryi czarne axamitne wyłogi i kołnierz, dla niższych kancelaryy granatowe wyłogi, dla polowych kancelaryow szkarłatowe, przy magazynach paliowe, a buchalteryi woyskowey iasno niebieskie. *Portepe* srebrny z czerwonem iedwabiem w kolorach austryackich.

Gdy różne kraiowe hamernie nadużywały zagranicznych znakow, dekretem przeto nadwornym pod d. 17 p. m. zniesione zostało takowych znakow używanie, pod karą utraty przywileiu fabryki.

J. C. K. M. raczył dekretem nadwornym pod d. 12 t. m. podwyższyć cło wywozowe od surowey wełny do 12 ryń: od cetnara.

Pocztowa stacya między Amstäten i Kamelbach została na półtory stacyi podzielona.

Z Presburga odbieramy pod d. 18 t. m. następuiące wiadomości: — D. 15 t. m. w kaplicy zamkowey odprawione zostały exekwie za ś. p. Cesarzową Maryą Ludwikę, na których cały dwor i ślachta znaydowali się w żałobie. — W niedzielę d. 16 była u dworu schadzka, a w wieczor na redutowey sali bal maskowy, który oboie Cesarstwo JJ. wraz z Arcy Xciem Palatynem obecnością swoią zaszczycić raczyli.

Od oſtatniego 3go poſiedzenia seymu, na na d. 13 odbytego, naradzaią ſię ſtany w wydziałach nad propozycyami krolewskiemi, których treść naſtępuiąca:

J. C. K. M. przekonany, iż tak dla bezpieczeńſtwa kraiu, iako też dla utrzymania pokoiu, potrzeba wymaga utrzymywania ſtosowney liczby dobrze urządzonego i ćwiczonego woyska, życzy przeto, aby na teraźnieyſzym seymie za wſpolnym naradzeniem obmyślone zoſtały nie tylko ſposoby iakby teraz dopełnić węgierskie regimenta i te zawſze wzupełności utrzymywać, ale nadto obmyślić potrzebne summy na ich utrzymanie, odzież, i inne potrzeby. Gdy na takowe wydatki przynaymniey 2 mill: ryń: potrzeba, a podwyżſzone w tym celu kontrybucye tyle może nie uczynią, zaczem myślą ieſt J. C. K. Mci, nie chcąc ubożſzey klaſſy ludu uciążać nowemi kontrybucyami, aby nowe cło na sol nałożyć, która to opłata, ieżeliby tyle nie uczyniła, J. C. K. M. reſtę dołoży. — Co do pierwſzego punktu mniema J. C. K. M. aby ſtany wyznaczyły deputacyą, którąby obmyśliła naydogodnieyſze środki do uzupełnienia regimentow, ponieważ teraźnieyſzy ſposob rekrutowania podług długoletniego doświadczenia nie ieſt wcale dogodny, ani odpowiadaiący ſwemu celowi. Co zaś do drugiego przekonywa ſię J. C. K. M., iż zgromadzeni magnaci i ſtany roczne koſzta bez żadney trudności tem pewniey uchwalą, gdy powſzechnie ieſt wiadomo, że od czasu uſtanowionych rocznych kontrybucyy, każdy mieſzkaniec węgierskiego kroleſtwa ſtan ſwoiego maiątku znacznie polepſzył, wſzyſtkie płody kraiowe do wysokiey doſzły ceny, maſſa pieniędzy w kraiu przez to ſię powiękſzyła, ſtoiące dobra wyżſzego nabrały ſzacunku, i nakoniec narodowy przemysł, bogactwa i nawet handel znacznie zakwitnęły. — Na końcu Krol: reskryptu przywiedziono ieſzcze, iż ieżeliby zgromadzone ſtany miały ieſzcze oprocz krolewskich propozycyy, iakie inne żądania podać pod roztrząsanie seymu, tedy aby połączonemi ſiłami ſtarały ſię, żeby nie tylko uſtawami przepisany dwoch mieſięczny czas seymu nie był przeſtąpiony, ale owſzem przed upłynieniem ieſzcze tego czasu seym ſię zakończył.

Z Londynu d. 11. Maia.

Parlament.

D. 7 t. m. P. Nicholls wniosł w izbie niżſzey adres podziękowania do Króla Jmć za oddalenie P. Pitta. Wſzyſtkie ſpełzły widoki przedſięwziętey woyny (słowa iego); Francyi potęga zamiaſt bydź osłabioną, tak dalece wzrosła, że nam prawa pokoiu przepisywała. Zasady francuzkie nie zoſtały zniſzczonemi, owſzem tryumf odniosły. P. Pitt nic przeciw Francyi nie wskorawſzy, zadał cios W. Brytanii, i iey konſtytucyą wywrocił. W czaſie woyny nie trzymał ſię drogi mądrego polityka. Maxyma Machiawela, która wſzyſtkim emigrantom i zbiegom dowierzać nie każe, od niego zaniedbaną zoſtała, chociaż w czaſie woyny amerykańskiey prawdziwości iey doświadczył. Wreście poſtępowanie bywſzych miniſtrow tak zagadkowem było, że mocarſtwa z nami ſprzymierzone muſiały koniecznie powziąć nieufność ku nam: niewiedziano czyli za Króla francuzkiego, czy też dla własnych zdobyczy przedſięwzięliśmy woynę. Nadto wſzyſtkie przedſięwzięcia były bezskuteczne i potępiaią miniſtrow. Wysłano 750 ludzi na St. Domingo dla zdobycia tey wyspy, a gdy ſię to nie udało, poświęcono potem 25,000 ludzi i wiele mill. pieniędzy. Nieroztropne było i zawczeſne odrzucenie propozycyi pokoiu Bonapartego, gdyż wiedziano, że Bonaparte zawſze był głownym członkiem partyi Brys-

ſtyſtow, ktorzy pragnęli pokoiu z Anglią. Zatargi z północnemi mocarſtwy powſtały iedynie z uporu naſzego miniſtra, ponieważ nie chciał dla Roſſyi Malty uſtąpić; a iednak lepiey było zoſtawić tę wyspę w ręku Roſſyi, niżeli Neapolu, gdyż od nich pewnie ſię w moc francuzką doſtanie. Syſtema bankowych papierow, nowy dług 258 mill. a armie umierały z głodu, (tu wołaią Nie! Nie!) to co w Irlandyi zaſzło, i tyle innych wypadkow wſzyſtko to przeciw bywſzym miniſtrom powſtaie. „

Lord Belgrave wniosł przeciwnie, ażeby zrobić adres podziękowania P. Pittowi za iego wyborną adminiſtracyą. " Moy przyiaciel P. Pitt (rzekł) niebył oddalony, ale z nayślachetnieyſzych powodow sam urząd złożył. Jego 17letniemu zarządzaniu, winniśmy przewyborne syſtema skarbu, połączenie Irlandyi z Anglią, i wyrwanie W. Brytanii z wielu niebezpieczeńſtw. „

P. Mildway wnosił także za podziękowaniem izby P. Pittowi, i wyſtawił go wybawicielem oyczyzny i podporą tronu w czasach rozruchow.

P. Erskine powſtał przeciwko temu. " Każdy kapitan, (rzekł) który okręt w czaſie niebezpieczeńſtwa i burzy opuſzcza, ciągniony ieſt przed sąd woyskowy, P. Pitt w podobnymże znayduie ſię przypadku. Członki bywſzey adminiſtracyą ganiące, i okrzykuiące teraźnieyſzy pokoy, używaią wſzyſtkiego dla odnowienia nieprzyiaźni. Jeſtże to rzecz przyſtoyna? Nie mogę przewieść na sobie dziękować człowiekowi, który odrzucił propozycyą pokoiu Bonapartego, i zasłużył bydź teraz do odpowiedzi pociągnionym. Poseł tegoż Bonapartego, którego przedtem tak lekce ważono, znayduie ſię dziś u nas i nie mamy nic mu do wyrzucenia.

Kupiec Peele mowił: że byłoby rzeczą narod hańbiącą, gdyby P. Pitt w teraźnieyſzem zoſtał położeniu. Dopomogł wielom, lecz sam ieſt ubogi, nieintereſſowny, a nadewſzyſtko poſiada wielką umieiętność handlu, iakiey przed nim nie znano.

P. Grey: Proiekt pochwały miniſtra ieſt dotąd niesłychany, i zdaie ſię bydź natrząsaniem uciśnionego ludu. Sprawowały ſię dobrze flotty i armie, ale nie bywſza adminiſtracya. Mowią, że Król winien P. Pittowi koronę (przeſtań! przeſtań! krzykniono); lecz korona nigdy w niebezpieczeńſtwie nie była. Rzućmy okiem na Francyą; nie ieſteśmy z tey ſtrony bezpieczni. Iſtota dawnych zasad we Francyi trwa nie wzruſzona. Z samym Robezpierrem nakoniec bylibyśmy pokoy zawarli, a ón na mieyscu boztwa rozumu, byłby nie zawodnie znowu Chrześciańſtwo do kościoła P. Maryi wprowadził. W czasach tylko nieſzczęścia chciał bywſzy dumny miniſter traktować. Skutkiem tego wſzyſtkiego był nędzny pokoy, któryśmy zawarli. Miniſtrowie zasadzali swoie nadzieie na bankructwie Francyi, i marzyło im ſię powielokrotnie o marſzu do Paryża. Izba chce ſię tak dalece upodlać, aż do zadekretowania miniſtrowi podziękowania za nieſzczęścia, których był ſprawcą. Jeſtże to rzecz słychana?

Lord Hawkesbury: Nie utrzymuię, ażeby iuż zupełnie iakobinizm we Francyi wykorzeniony zoſtał. Jednak teraźnieyſzy rząd francuzki odwołał rewolucyyne nauki, i chce przebłagać Boga i ludzi, za grzechy czasow dawnieyſzych. Nie było czasu dogodnieyſzego do zawarcia pokoiu nad obrany, i lepſzą było rzeczą utrzymywać naſze siły, niżeli ie w ſpoiedynczych bitwach roztrwonić.

P. Fox: Z wniosku podziękowania poruſzaią wſzyſtko, przytaczaią flotty i armie dla rozſzerzenia ſię nad wyrokiem pochwały bywſzych miniſtrow. Rzecz ta nie ieſt do

zniesienia. Wszakże teraźnieysi, nie przeszli ministrowie nadali nam pokoy. Przeszli ministrowie tak prowadzili woynę, żeśmy na ninieyszym pokoiu przestać musieli. Miało w prawdzie zacnych członkow i przeszłe ministeryum, iak np. Lorda Grenvilla, który wybornie swoy urząd sprawował, i nie był, iak inni, szczerą machiną bywszego kanclerza. Takim to mężom należy się podziękowanie, ale nie P. Pittowi. Bonaparte ustalinie swoiego rządu winien iedynie nierostropności naszych ministrow. Wreście śmieszną mi się wydaie rzeczą, ażebyśmy razem lorda Chatam i P. Wilhelma Pitta za wybawicielow oyczyzny w naszych rocznikach kładli, nie znayduiąc im podobnych mężow.

Wniosek P. Nicholls na podziękowanie Królowi za oddalenie P. Pitta został 225 głosami przeciwko 53 odrzucony, wniosek zaś lorda Bellegrave i P. Mildway na podziękowanie P. Pittowi za iego administracyą 222 głosami przeciwko 52 przyięty. P. Fox żądał także podziękowania P. Dundas, tudzież lordom Spencer i Grenville, ale to odrzucono. Posiedzenie trwało aż do 6 zrana. — W czasie tych sporow PP. Pitt i Dundas nie znaydowali się w parlamencie.

Lord Minto żądał dnia wczorayszego udzielenia wiadomości o czynnościach w Lionie względem Rzepltey włoskiey. "Nie mogę izbie, rzekł, odmalować moiego zadziwienia, iakie uczułem ieszcze w Wiedniu dowiedziawszy się o podpisaniu punktow przedugodnych. Nie było w tey stolicy przyiaciela kraiu naszego, któregoby smutek zadziwieniu nie wyrownywał. Sądziliśmy, że ta wiadomość zmyśloną była, aleśmy się wkrótce inaczey przekonali. Nasz pokoy nie może się nazwać układem pokoiowym, ale kapitulacyą. Nazwisko *Włoska*, zamiast *Cisalpińska* iest nader wiele znaczące. Ta nowa Rzeplta, wkrótce mieć będzie dzieci, wkrótce Genua, i pobliżkie państwa pod iey skrzydłami ulegną.„ — Lord Carysford popierał wniosek lorda Minto.

Lord Pelham: Niemoże nam zaiste bydź miłem ustanowienie Rzepltey włoskiey, będzie ono źrodłem rozterek; ale ministrowie nie sądzili bydź rzeczą słuszną dla tego pokoy odwlekać. — Nakoniec wniosek lorda Minto odrzucony został.

Zamach w Parlamencie przeciw P. Pitt uczyniony iest dla niego nowym tryumfem. Kupcy tuteysi w kawiarni Loyds otworzyli subskrypcyą na wystawienie mu pomnika narodowey wdzięczności. Pisma oppozycyyne mówią, że P. Pitt do ministeryum powróci, i że mu izba niższa złożyła podziękowanie za administracyą, dla oddalenia przez publiczne mniemanie tey odrazy, którą niektore znaczne osoby ku niemu okazały. Ten bywszy minister posiada teraz daleko więcey zaufania w narodzie, niż przedtem. Jego także urodziny maią bydź przez publiczną ucztę obchodzone.

Parlament przyzwolił na 83,000 maytkow, z wydatkami ich utrzymania aż do 24 Czerwca. Armia zmnieyszona będzie 31,412 głowami, to iest: 6970 iazdy, 6815 piechoty w Indyach zachodnich, a 4994 na morzu środziemnem &c. Oszczędzone przez to będzie 563,483 f. szt. (22,539,320 zł. pol.)

Podług listow z Jamaiki i Charlestown, Francuzi tak wiele ludzi na St. Domingo przez choroby stracili, że iuż zaczepnie działać nie mogą. Toussaint ma lat 55.

Ponieważ teraz na St. Domingo czas dżdżysty nastąpił, zatem obawiaią się nie tylko zniszczenia przez choroby tamecznych woysk francuzkich, ale nadto ażeby nie przy-

był za pożno Gantheaume, albowiem tym sposobem nie mogliby Francuzi Toussainta ścigać.

Mianuią teraz obywatelow Beurnonville i Semonville na posłow francuzkich do Londynu.

Pozwolono teraz wywozić z Anglii proch, broń, i saletrę.

W Irlandyi po pokoiu zostanie 30,000 woyska.

Hiszpanie skonfiskowali w Ameryce 16 amerykańskich statkow za handel ukradkowy.

Fregata Latona odpływa wkrótce do Petersburga dla przywiezienia stamtąd lorda St. Helens.

W kawiarni Loyds poczyniono zakłady 100 przeciwko 7 gwineow, że woyna ieszcze tego roku na nowo rozpoczętą zostanie.

Od podpisania pokoiu wiele okrętow z Anglii z potrzebami woiennemi do północney Ameryki odpłynęło. Wyszło także z naszych portow wiele okrętow francuzkich ze zbożem.

W czasie pożaru Kapu na St. Domingo, właściciele amerykańscy do 800,000 f. szterl. (32,000,000 zł. pol.) szkody ponieśli.

D. 19 Marca Antigoa, St. Kitts i wiele innych zachodnioindyyskich wysp doznały mocnego trzęsienia ziemi.

Woyska nasze w Egipcie złożyły 2000 f. szt. na sprowadzenie obelisku Kleopatry do Anglii.

Pozwolono znowu wywozu potrzeb okrętowych i miedzi.

Miasto Londyn chce złożyć Krolowi podziękowanie za pokoy.

Mowią niektórzy, że P. Jefferson prezydent stanow amerykańskich chce złożyć swoy urząd.

Z Paryża d. 10. *Maia.*

Gdy w Trybunacie mowcy rządowi Regnier, Thibeaudau i Bigot Preameneu na d. 6 przeczytali poselstwo rządowe względem pokoiu z Anglią, prezydent Chabot d'Allier tak odpowiedział: "Traktat który nam OOb. mowcy ogłaszacie, iest ozdobą wszystkich poprzedzaiących. Szał, iakim ten pokoy Anglią natchnął, iest dowodem szczerego poiednania pomiędzy dwoma ludami, które fałszywa polityka tak długo rożniła. Francuzi! bądźcie wielkiemi w pokoiu, iak byliście w woynie! „ — Na wniosek ob. Simeon uchwalono wysłać do rządu deputacyą z 15 członkow złożoną z powinszowaniem szczęśliwie zawartego pokoiu. — Prezydent Chabot miał ieszcze następuiącą mowę: OOb. Trybunowie! U wszystkich ludow dekretowano publiczne honory i nadgrody dla tych, którzy oyczyznę z wielkich niebezpieczeństw wyrwali. Ktoż może mieć większe prawo do wdzięczności narodu nad Bonapartego? Któż tyle dokazał tak na czele armii iak i przy styrze rządu? Jego męztwo i gieniusz ocaliły lud francuzki od anarchii i klęsk woiennych, a ten lud aż nadto iest wielki i ślachetny, aby za tyle dobrodzieystw wielkiey publiczney nadgrody nie miał wyznaczyć. Bądźmy Trybunowie tłumaczami ludu francuzkiego przy tak ważney okoliczności. Wnoszę więc, aby Trybunat oświadczył swoie życzenie, iż jenerałowi Bonapartemu, pierwszemu konsulowi Rzepltey, wielki dowod narodowey wdzięczności dany będzie. „ — Na ten wniosek powszechna zgoda nastąpiła.

Myśl tę oznaymiono senatowi i ciału prawodawczemu przez posłańcow stanu, a wczoray deputacya z 15 członkow udała się do rządu, gdzie ob. Simeon miał następuiącą mowę: — OOb. Konsulowie! Nigdy życzeniom trybunatu świetnieysze okoliczności powodem nie były. Już to nie są owe okazałe, a krwawe laurow żniwa, są to owoce

pełnego chwały pokoiu, przez samże pokoy doyrzałe. Obok wſpaniałego obrazu Europy, który nam wczoray mowcy rządu odmalowali, można umieścić obraz wewnętrznego Rzpltey ſtanu, który w porownaniu z przeszłością ieſzcze żywſzych nabiera kolorow. Nowy ſię zawod ludowi francuzkiemu otwiera, w którym mu ten sam gieniuſz przewodniczyć będzie. Ten który tak często zaſtępy naſze na pole zwycięztwa prowadził, ma onaywiękſze prawo do wdzięczności narodu; ieſt one wyryte na śnieżyſtych wierzchołach Alpow, i buynych Włoch rowninach. Któż uciſzył Wandeię, któ sumnienia uspokoił &c. Jednak boię ſię tam cienia pochwały, gdzie tylko sprawiedliwym ieſtem. Oczekuiemy iż pierwſze ciało narodowe będzie tłumaczem powſzechnych uczuciow, których trybunat tylko pragnąć może. Na honor twoy ob. konsulu będą dla wielkiey twey duſzy przyłączone ſzacowne oznaki powſzechney wdzięczności, a przez ten związek będzieſz daleko mocniey do ludu francuzkiego, niż przez związek godności i mocy należeć. Szczęście twoie tem ſię mocniey z ſzczęściem narodu, a twoia sława z iego wolnością połączy.,,

Pierwſzy konsul odpowiedział na to: " Rozrzewniły rząd te uczucia, które oświadczacie w imieniu trybunatu. Sprawiedliwość, którą iego czynnościom oddaiecie, ieſt nasłodſzą iego uſiłowań nadgrodą. Uznaie on w tem skutek ściśleyſzego zaufania, który was czyni zdolnieyſzymi do ocenienia tem lepiey czyſtości iego zamysłow. Co ſię mnie tyczy, przyymuię znaywiękſzą wdzięcznością oświadczone życzenie trybunatu. Nie pragnę inney sławy nad dopełnienie obowiązkow; nie żądam inney nadgrody nad przychylność współobywatelow. Szczęśliwym, ieżeli ſię przekonaią o tem, że złe które im ſię przytrafić mogło, dla mnie naydolegliwſzem było; że tylko tyle cenię me życie, ile mogę przysługi oyczyznie uczynić, i że śmierć sama nie może mi bydź przykrą, ieżeli przy zawarciu powiek uyrzę tak dalece zapewnione ſzczęście oyczyzny, ile ieſt sławą okryta.,,

Ciało prawodawcze zakończy ſwoie nadzwyczayne poſiedzenia ratyfikacyą traktatu oſtatecznego z Anglią. Przy otworzeniu poſiedzeń w Liſtopadzie nowa Xięga uſtaw obywatelskich będzie roztrząsana, a tym czasem ma bydź członkom rozdana, aby ſię w niey rozpatrzyli.

Jenerał Menou będąc przedſtawiony pierwſzemu konsulowi był iak naygrzeczniey przyięty.,, Konsulu, rzekł. ſtawiaiąc ſię przed tobą odnawia ſię w sercu moiem żal, żem utracił iednę z naypięknieyſzych twoich zdobyczy.,, Pierwſzy konsul odpowiedział mu: " Los bitew ieſt niepewny. Po nieſzczęśliwym dniu 30go Ventose, czyniłeś wſzyſtko, co ci serce i doświadczenie kazało. Długa obrona Alexandryi, wiele ſię przyczyniła do punktow przedugodnych w Londynie. Twe mądre rozrządzenia zasługuią na ſzacunek u tych, którzy umieią cenić ich wpływ na dobro publiczne. Wſzyſtko, co zaſzło w twoiey armii, ieſt mi dobrze wiadome. Nieſzczęścia twoie są wielkie, ale przeto nic nie utraciłeś w moim ſzacunku, i ſtarać ſię będę w każdym okazywać ci go przypadku.,,

Rząd medyolański po 3ci raz iuż zalecił malarzom włoskim wyſtawienie obrazu na honor Bonapartego, i na znak wdzięczności Rzpltey włoskiey. Z tych dopiero 2 nadesłano. Dwanaście obrazow, które w akademii nadgrodę otrzymaią, będą w znacznieyſzych miaſtach w Rzpltey na widok wyſtawione.

D. 1 t. m. wyſzła z Breſtu reszta flotty hiſzpańskiey. Od 7 roku załoga breſteńska składała ſię tylko z samych Hiſzpanow. Na

okazanie ukontentowania za dobre ich ſprawowanie ſię, pierwſzy konsul kazał każdemu kapitanowi okrętowewu dadź parę piſtoletow i hak do przyciągania okrętow. Flotta hiſzpańska 3 lata w Breście ſtała.

Konsulowie naſtępuiący wyrok wydali: Skoro bandera Rzpltey zatkniona zoſtanie na Martynice, Stey Łucyi, i Tabago, ma bydź Fort Royal nazwane Fort de France; Fort Bourbon, Fort Deſſaix; Port Caſtries, Carenages; a fort Louis, Scarborough.

Od kilku dni pierwſzy konsul nieuſtanne poselſtwa od wſzyſtkich władz z powinſzowaniem pokoiu odbiera. Mowy ich są wſzyſtkie iednakie, ale odpowiedzi pierwſzego konsula są coraz odmienne podług okoliczności. Wſzyſtkie poselſtwa mowią do niego i o nim. Pierwſzy konsul odpowiada zawſze w imieniu rządu.

Paryzki konsyſtorz wyznania genewskiego miał d. 8 t. m. audyencyą u pierwſzego konsula. Pleban Marron miał w imieniu ſwoiey gromady naſtępuiącą przemowę. "Konsulu! Religia, która niegdyś Francyi Sullich i Turrenow dała, ieſt godna, aby ſzacowaną była. Konsyſtorz paryzki reformowanego kościoła, wyraża Ci przez moie uſta tę radość i wdzięczność, którą dzieli z całym narodem, i zapewne wſzyſtkie inne duchowne władze ubiegać ſię będą do tegoż uczeſtnictwa. Udarowałeś pokoiem państwo i kościoł; dla tamtego zdobył go bohater, dla tego mędrzec. Używay owocow twey pracy, cieſz ſię z zadziwienia Europy, błogosławieńſtwa wſpołobywateli, i ukontentowania wewnętrznego, które iako wſpolne z narodem, potrafi Cię od poiedyńczych niewdzięczności i nieſprawiedliwości zaſłonić. Obyś mogł widzieć wſzędzie panuiącą zgodę i miłość braterską: domowe i religiyne rozterki ciągną za sobą aż nadto wiele nędzy, i zgorſzenia! Przez Ciebie i przez wſpolnikow Twoiego oycowskiego rządu Rzepita rownie ieſt pewna ſzczęścia iak i chwały, a potomność, która podchlebiać nie umie wiek XIX. chrześciańskiey ery *wiekiem Bonapartego* nazwie.„ —Pierwſzy konsul odpowiedział: "Jeżeli niegdyś Francya winna była wyznaniu genewskiemu Turennow i Sullich, tedy iuż minęły te czasy, w których wielcy mężowie mniemań ſwoich wyrzekać ſię muſieli, gdy chcieli ſwoiey oyczyznie bydź pożytecznemi. Już nie ieſteście tylko cierpianymi we Francyi, ale zarowno z innemi Francuzami pod cieniem uſtaw iednakowemi cieſzycie ſię przywileiami. Ja chociaż z urodzenia katolikiem ieſtem, iednak oddaię winny ſzacunek religii apoſtolsko-reformowaney. Nigdy motłoch w moich oczach nie będzie mieć prawa do przewodzenia.„

Wczoray przybyło do pierwſzego konsula poselſtwo od ciała prawodawczego; mowca temi słowy przemowę ſwoię zakończył: "Lud uwieńczy Cię wawrzynem, który Ci nieśmiertelność zapewni.„ Bonaparte zlecił poselſtwu, ażeby ciału prawodawczemu oświadczyło podziękowanie rządu, za dawaną pomoc w intereſſach.

W Barcelonie robią przygotowania do przyięcia Krola Hiſzpańskiego, którego ſię tam w Sierpniu ſpodzewaią.

Dnia 11. *Maia.*

Na d. 8 senat dekretował narodową nadgrodę dla pierwſzego konsula. Bonaparte mianowany przez konſtytucyą pierwſzym konsulem na lat 10, zoſtał tymże wyrokiem na drugie lat 10 mianowany; lecz pierwſzy konsul nieprzyiął tey uchwały, i rzecz ta do samowładnictwa ludu francuzkiego odesłaną zoſtała. Ten ma rozſtrzygnąć czyliby Bonaparte nie mogł bydź dożywotnim konsulem. Dwom drugim także konsulom oświadczył Senat wdzięczność narodową. Uchwała senatu potwierdzaiąca konsulat Bonapartego na drugie lat 10 była naſtępuiącey osnowy:

" Gdy senat otrzymał od konsulow wiadomość o zawarciu z Anglią pokoiu, i wysłuchawszy kommissyą, która na dniu 6 odebrała zlecenie podadź proiekta względem dowodu wdzięczności narodowey, który senat chce pierwszemu konsulowi Rzepltey okazać, i gdy senat rozważył, że w ninieyszem Rzepltey położeniu obowiązkiem iest senatu użyć wszystkich przez konstytucyą pozwolonych mu środkow dla dania rządowi tey mocy, która wewnątrz obfitość i potęgę, a zewnątrz zaufanie ziednywa, uspokaia sprzymierzeńcow, taiemnym nieprzyiaciołom odeymuie męstwo, oddala klęski woyny, daie używać błogosławieństw pokoiu, i czasu pozwala mądrości do wykonania tego wszystkiego, cokolwiek tylko do szczęścia ludu wolnego posłużyć może: gdy nadto naywyższa rządowa osoba po tyle razy do zwycięztwa wiodła republikanckie zastępy, oswobodziła Włochy, tryumfowała w Europie, Afryce i Azyi, sławą swoią świat napełniła, gdy Francyą od okropności anarchii zachowała, zapał rewolucyyny zniszczyła, rozsypała fakcye, uspokoiła obywatelskie i religiyne rozterki, dobrodzieystwa wolności pomnożyła dobrodzieystwami porządku i bezpieczeństwa, zachęciła wzrost umieiętności, pocieszyła ludzkość, pokoy na morzu i lądzie przywrociła, a przez to wszystko naywiększego prawa do wdzięczności współziomkow, i podziwienia potomności nabyła, gdy potem dnia dzisieyszego, trybunat oświadczył senatowi swoie i narodu całego życzenia, gdy nakoniec senat nie może pierwszemu konsulowi uroczyściey wyrazić wdzięczności narodowey, iak w okazaniu dowodu tego zaufania, które wlał w lud francuzki, i gdy senat rozważa, że dway inni konsulowie godnie dopomagali pierwszemu w chwalebnych iego pracach, uchwala zatem co następuie:

Art. I. Senat w imieniu ludu francuzkiego oświadcza konsulom wdzięczność.

Art. II. Senat obiera ob. Napoleona Bonapartego pierwszym konsulem Rzpltey na drugie lat 10 po upłynieniu ninieyszych zaraz następuiące.

Art. III Ninieysza uchwała senatu będzie natychmiast do ciała prawodawczego i trybunatu posłana.

Podp. *Tronchet, prezydent.*

Na tę uchwałę senatu odpisał Bonaparte w następuiący sposób: — OOb. Senatorowie! Chwalebny dowod szacunku pod d. 8. t. m. na posiedzeniu waszem podpisany, został głęboko wyryty w sercu moiem. Głos ludu powierzył mi pierwszą dostoyność. Niebyłbym pewny iego zaufania, gdyby to zatrzymanie mię przy dostoyności głosowaniem iego stwierdzone nie zostało. W trzech ostatnich latach uśmiechało się szczęście moiey oyczyznie; ale szczęście nie iest stałe; iakże wielu ludzi, którzy dopełniwszy swych życzeń kilka lat nadto żyli! Interes moiey chwały, i moiego szczęścia zdawał się epokę publicznego życia moiego na ten moment odkładać, w którym pokoy ogłoszony został; lecz chwała i szczęście obywatela zamilknąć powinny, gdy tego interes państwa, i publiczne dobro wymaga. Wiedzcie zatem OOb. że winienem nową ofiarę ludowi; uczynię ią, gdy mi życzenie ludu toż samo nakaże, do czego mię głos wasz powołuie.

Podp. *Bonaparte.*

Potem konsulowie wydali następuiący wyrok:

Gdy Konsulowie Rzpltey wysłuchali rapport ministrow i przedstawienia rady stanu, gdy zważyli akt senatu pod d. 18 Floreal (8 Maia) i odpowiedź pierwszego konsula pod dniem następuiącym, i gdy przekonali się, że odpowiedź pierwszego konsula, iest winnym hołdem okazanym zwierzchnictwu ludu francuzkiego, i że tenże lud w radzeniu o swoie dobro nie może mieć innych pobudek nad własny interes, zatem uchwalili co następuie:

1) Zapytuiemy się ludu francuzkiego, *czyli Bonaparte może bydź dożywotnim konsulem*?

2) W każdey gromadzie otworzony będzie protokuł, w którym obywatele wyrażą swoie zdania w tey mierze.

3) Te protokuły otworzone będą w kancelaryach wszystkich administracyy, kancellaryach wszystkich trybunałow, tudzież u wszystkich prezydentow i pisarzow.

4) Termin głosowania w każdym departamencie iest 3 tygodnie od czasu przesłania prefektowi niniejszego wyroku, a 7 dni po terminie naznacza się do obrachowania kresek, poczem odesłane bydź maią rządowi.

Podp. drugi Konsul *Cambaceres.*

Gdy powyższa uchwała Senatu w ciele prawodawczem przeczytaną została, prezydent R'baud miał mowę na pochwałę tego urządzenia i uradzono wysłać deputacyą do Bonapartego z powinszowaniem. W trybunacie Garry i Duveyrier mieli mowy na pochwałę ustawy senatu. Pierwszy rzekł: „ O gdybyśmy mogli lud uprzedzić o tem, co się stało, tedyby on zapewne był trwalszy ieszcze pomnik wdzięczności dekretował. "

DODATEK

DO N^ru. 43.

GAZETY KRAKOWSKIEY.

W NIEDZIELĘ DNIA 30 MAIA 1802

Wiadomości tyczące się nauk, kunsztow, wynalazkow i t. d..

Towarzystwo warszawskie przyiacioł nauk, miało trzecie posiedzenie publiczne d. 15 Maia w przytomności licznie zgromadzoney publiczności tamteyszey. JX. Biskup Albertrandi w mowie swoiey uwiadomił o dziełach któremi się towarzystwo zatrudnia, i przez kogo będą wykonane. Xiądz Kamieński ułoży grammatykę polską. P. Linde pracuie nad słownikiem. Matematyka podzielona została między JX. Zaborowskim i JP. Janem Sniadeckim. Dzieło o chemii wziął na siebie Xiążę Alexander Sapieha, o metalurgii JP. jenerał Komarzewski. Historyą naturalną zatrudniaią się JP. Scheit i JX. Jundził. JP. Czacki przyrzekł historyą narodu polskiego zaczętą przez Naruszewicza, a skończoną na Ludwiku, aż do ostatnich czasow doprowadzic. Na tymże posiedzeniu Xiążę Sapieha złożył poprawione i dopełnione tablice stosunku nowych miar i wag francuzkich z litewskiemi i polskiemi miarami i wagami. JX. Staszyc czytał dyssertacyą o obserwacyach astronomicznych, nadesłaną przez JP. Jana Sniadeckiego. Dzieło to napisane z rzadką iasnością, precyzyą i godnością stylu wyrownywaiącą ważności materyi, z powszechnym ukontentowaniem było przyięte. Zakończył posiedzenie JP. Stanisław Potocki mową na pochwałę zmarłego niedawno X. Grzegorza Piramowicza, członka towarzystwa.

P. Williams, mieszkaniec Londyński, wymyślił sposob bardzo dowcipny, zapobiegaiący przypadkom osob ieżdżących w poiazdach. Przez sprężynę wewnętrzną, którą dosyć iest tylko dotknąć, naybystrzeysze konie, któreby, albo z boiaźni, albo z narowu zbiegały się, w momencie wyprzęgaią się od dyszla lub z innego zaprzęgu, bez żadnego wstrząśnienia dla siedzących wewnątrz, a bez zepsucia karety lub karyolki. Xiążę Wallii i inne osoby krolewskiey familii, czyniły doświadczenia tego wynalazku, który naypomyślniey udał się.

Niedawnemi czasy czyniono doświadczenia w Paryżu, w obecności ministra morskiego i rożnych ludzi biegłych, nowego wynalazku kuchni okrętowey, i telegrafu doręcznego, które się udały szczęśliwie. — Oto iest ich opis. Kuchnia iest z żelaza: wysoka na 32 cale; poboczne iey części, maią poł siodmey stopy: wszystkie się rozbieraią. Na tey kuchni mieści się 42 saganow, z których 2 wielkie na 700 ludzi okrętowych. Podług upodobania, przystawiaią się do niey piece do pasztetow. Jest w niey 6 piecow; palono ogień we 3. — Wiązka drzewa w każdym piecu, była dostateczną do zawrzenia wody w naywiększym saganie, mniey niż w iedney godzinie. Gorącosc zewnątrz nic prawie czuć się nie daie. Powietrze, rozdymaiące ogień, służy o raz za wentylatora i t. d. — Co się tycze telegrafa, ten chociaż wysoki stop 30, może bydź postawiony i zdięty od iednego człowieka. Wydaie ón 4096 znakow: co iest, aż nadto dostatecznym do rozmowy telegraficzney.

W Chateau - Thierry, nied aleko Paryża, kopacze kopiąc kanał, znaleźli w naczyniu

360 miedzianych pieniędzy z twarzami pierwszych Cesarzow Rzymskich: Wespasiana, Traiana, Adriana, Antoniusa, Marka-Aureliusza &c. wszystkie prawie dobrze są utrzymane. Szkoda, że naczynie roztrącone zostało.

Wynalazca i dyrektor telegrafow, ob. Chappe, ogłosił w gazetach: iż po zawartym teraz pokoiu, Paryż bydź może regulatorem francuzkiego handlu, a narod francuzki regulatorem handlu Europeyskiego, gdyż żaden kray i żadne miasto, nie ma tak dobrego położenia iak Francya i Paryż, do powzięcia spieszney wiadomości o zmianach w kursie pieniędzy i towarow — a potem do uwiadomienia o tem nayodległeysze kraie i miasta.

Muzyk Triklir w Dreznie utrzymuie, iż wynalazł sposob, ażeby się strony nie odstraiały; klawikort iego od 14 lat iest nastroiony i żadna strona do tych czas nie pękła.

Gdy Paweł I. stawiał przepyszny Michaiłowski pałac czyli raczey ozdobił, ieden xiądz polski w więzieniu w Petersburgu będący zrobił do niego napis, co mu wolność wyiednało. Ten napis, iako dotąd publiczności nieznaiomy, dziś tu umieszczamy.

Quis Deus in terris tantam sibi construit arcem?
Hæc est Russiaci Cæsaris alta domus.
Hospes ab ætheres forte si Jupiter axe
Advenias, ista sede locandus eris.

Toż po polsku:

Ktoż się z Bogow na ziemi taki dom mieć stara?
To iest wysoki pałac Rossyyskiego Cara.
Jowiszu! gdy cię z niebios losy do nas zwiodą
Tu pewnie, nie gdzie indziey stać będziesz gospodą.

DONIESIENIA.

W Drukarni Jana Maja w Krakowie na ulicy floryańskiey wyszło uczone pismo: — *O Dziesięcinach w powszechności, a szczególniey w Polszcze i Litwie, i o konieczney potrzebie utworzenia zamiany snopowey dziesięciny na osep zbożowy, przez Tadeusza Czackiego, Członka zgromadzenia przyiacioł nauk w Warszawie.* Edycya drugą z małemi przez autora uczynionemi dodatkami. Kosztuie Zł. pol. dwa.

Swiatły autor tego pisma, znany iuż iest Publiczności z uczyńszego ieszcze swoiego dzieła: *O Litewskich i Polskich Prawach, w 2 Tomach in 4to.* W tym pismie wywodzi historycznie iakim sposobem wszczęły się w Polszcze i Litwie dziesięciny, iak dalece w teraźnieyszych czasach przy pomnożonych nakładach na gospodarstwo stały się uciążliwemi; nakoniec dowodzi potrzebę zamienienia ich na osep zbożowy i podaie do tego sposoby. Na każdey karcie widać zgłębienie rzeczy i wielką erudycyą.

Magistrat Miasta C. K. Lublina ninieyszym publicznym Edyktem wszystkim, i każdemu z osobna do kogo należy, lub iakimkolwiek sposobem należyc może, wiadomo czyni: iż na żądanie P. Domaszewskiego wierzyciela prawem przekonywaiącego termin celem przedsięwziąść się maiącey licytacyi kamienicy Jana, i Elżbiety Szponarskich małżonkow tu w Lublinie pod Nrem 30 na ulicy Oleyna zwaney stoiącey, i prawem przekonanych Szponarskich małżonkow własney, a podług dzieła oszacowania, które każdemu poprzedniczo w registraturze, lub wczasie licytacyi przeyrzec iest wolno, do ceny zł. ryń. 789 kr. 25 ½ sądownie oszacowaney, na dzień 5 Czerwca r. b. o godzinie 10 zrana w mieyscu tuteyszego Magistratu iest oznaczony, gdzie więcey ofiaruiący podług ustawy sądowey §. 436. długi na tey kamienicy zostaiące, w racie szacunku ofiarowanego na siebie przyiąć obowiązanym będzie, chociażby wierzyciele przed zaręczonym zrzeczeniem się długu zapłacenia odebrać wzbraniali się, zaczym w takowym sposobie nawet wszyscy w pomienioney kamienicy Szponarskich hypotekalni wierzyciele, na tenże termin, nieoczekuiąc szczególnego przypozwu, podług nadwornego Patentu dnia 22 Sierpnia 1797 ninieyszym przypozywaią się, w przeciwnym razie ci, którzyby się na oznaczonym terminie niestawili, ani przeciwko kupuiącemu, lub przyymuiącemu tę kamienicę, niteż przeciwko, lub samey kamienicy prawa żadnego więcey niebędą mieli, lecz swoiey należytości z szacunku przedaży, albo z innego dłużnikow maiątku poszukiwać maią. Dan w Lublinie dnia 9 Kwietnia 1802.

Engbricht.
Stefanowski.
Krępski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Lublina.
Kucharski, Exp.

Fryderyk Wilhelm z Bożey Łaski Król Pruski, ninieyszym pismem czyniemy wiadomo iż w Xiędze hipoteczney państwa Lutomierska na dobrach do tegoż należących Gorney Woli Tarnowki części B. Dobruchowa dystryktu Szadkowskiego rubr. III. Nr. 1 dla zamężniey Anny Xiężney Jablonowskiey i Chrystyny zamężniey Bielińskiey Xiężny z Sanguszkow teraz iey sukcessorow protestacya względem dla nich z tych dobr należącego się załatwienia zaniesiona iest.

Gdy więc na fundamencie pomiędzy Xięciem Sanguszkiem i sukcessorami Ur. Jabłonowskiey i Bielińskiey zawartych działow, iakoteż i na fundamencie przez też uczynionych kwitów, sukcessorowie Ur. Jabłonowskiey i Bieleńskiey iuż zaspokoieni są, zaczym dokumenta de datt. Warszawa d. 23 Julii 1796 niedostateczne są, aby na fundamencie ich protestacya wymazaną bydź mogła. Ponieważ z nich ani zupełna legitymacya prowokantkow ani też konsens do wymazania protestacyi niewynika, domagał się więc teraźnieyszy dziedzic maiętności Lutumierski Ur. Franciszek Mączyński, ktory takową od Xięcia Sanguszka okupił, aby wiadomi sukcessorowie Xiężney Anny Ur. Jabłonowskiey iako to:

1) Xiąże Stanisław Jabłonowski; 2) Tekla zamężnia Potocka, także zmarłey Ur. Bieliński iako to:

1) Paweł Bieliński, 2) Józef Bieliński, 3) Barbara Kossowska, 4) Joanna Markisa Wielepolska których pomieszkanie nie wiadome, Edictaliter cytowani byli.

Zapozywany was więc wspomnionych sukcessorow Xiężney Jabłonowskiey i Bielińskiey z Sangoszków iako też i ieszcze exystuiących niewiadomych sukcessorów lub cessyonaryuszow aby w przeciągu 3ch miesięcy naydłużey na terminie dnia 12 Julii o godzinie 10 zrana sub praeiudicio w tuteyszey regencyi przed Regencyi konsyliarzem v. Colomb, osobiście lub gdyby to bydź niemogło przez informacyą i plenipotencyą opatrzonego tuteyszego Justitz kommissarza na co assistenstrata Łukasza, Justitz kommissarza Szmekla, Mytszkę, Janiszka, Zeligiera, Rozdaytzera, i kryminalnego sędziego Skrzętwę proponuiemy, stanęli, i ieżeli do dobr Lutumierska, Gorney Woli, Tarnowki części B. Dobruchowa z protestacyi w Xiędze hipoteczney tych dobr Rubrica III. Nr. 1. ad instantiam Xiężny Ur. Bielińskiey i Jabłonowskiey zapisaney, iakie pretensye macie, te zameldowali, i przyzwoity kwit gdy iuż stosownie do sądowego kwitu de datto w zamku w Warszawie dnia 15 7bris 1796. względem tychże dobr zaspokoieni zostaliście uczynili, w przypadku niestawienia się tedy oczekiwać możecie, iż z pretensyami waszemi do wspomnioney protestacyi preklutowani zostaniecie. Taka w tym wola nasza. Przy wyciśnieniu naszey większey pieczęci i zwyczaynych podpisach. W Kaliszu dnia 19 Februarii 1802.

Oemvilen.

Przez C. K. Sąd szlachecki Lubelski Galicyi Zachodniey, mocą ninieyszego Edyktu wszystkim tym, do ktorych należy, wiadomo się czyni: Od sądu pozwolono iest, aby do ogolnie wszystkich w Galicyi Zachodniey leżących tak ruchomych, iako i nieruchomych Dobr JO. Teofili z Jabłonowskich Xiężney Sapieżyney zbieg wierzycielow był otwarty, ninieyszemi przeto wszyscy, ktorzyby iakiekolwiek na przeciw zadłużoney prawo miec rozumieli, obwieszczaia się, ażeby aż do dnia 17 Lipca 1802 pretensye swoie przez wydanie zwykłego pozwu na przeciw postanowionego w osobie tuteyszego adwokata Ur. Stefana Chylińskiego, kuratora massy konkursowey, do tuteyszego sądu szlacheckiego tym pewniey podawali, i w tym nie tylko rzetelność swoiey pretensyi, ale też i prawo, mocą ktorego w tey lub owey klassie umieszczonemi bydź żądaią, okazali, ile że po upłynieniu przepisanego czasu nikt więcey słuchany nie będzie, i ci, ktorzy do tego czasu z pretensyami swemi do sądu nie nadgłoszą się, od wszystkich rzeczonego dłużnika w tuteyszym kraiu znayduiących się Dobr, bez żadnego wyięcia oddaleni zostaną, chociażby im lub prawo do wspolnego porachunku służyło, lub rzeczy iakiey prawem własności z Massy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya na rzeczy iakiey nieruchomey do dłużnika należącey zabezpieczona była, tak dalece, iż takowi wierzyciele, gdyby massie winni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgrodzenia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacic powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w rozdziale 9 §. 86. Obranie administratora massy, tudzież deputacyi wierzycielow nakazane iest, przeto wszystkich wierzycielow na dzień 21 Lipca 1802 o godzinie 9 zrana do tuteyszego C. K. sądu szlacheckiego tym napomnie-

niem zwołuie się, iż tego samego dnia, tymczasowie ustanowiony administrator massy. w osobie Ur. Mierzeiowskiego lub potwierdzonym, lub też inny obranym, podobnież też i deputacya wierzycielow, do którey iednak nikt, iak tylko wierzyciel tey samey massy zdolnym bydź może, podług §. 93 i 94 obraną bydź ma; oraz zaś przepisy, podług których dobra administrowac się powinny, iako władzę deputacya względem administracyi massy ma, i iak daleko administrator deputacyi zlecenia dopełniac powinien, ustanowione będą. Przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewniey stawic się należy, gdyż ianaczey podług §. 95 zbioru sądowego na ich niebezpieczeństwo obranie tak administratora, iak i deputacyi wierzycielow od tuteyszego sądu nastąpi. Podług tego więc każdy ma sobie postąpic, i szkody unikac, gdyż w tym na C. K. dziedziczne kraie ustanowionych praw przepis zachodzi.

Dan w Lublinie dnia 29 Marca 1802.

Gołaszewski.
Purtscher.
Friedenthal.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis Galiæ Occidentalis.
Sahaneck.

Ninieyszym oznaymuie się, iż bankocetle znalezione dnia 19 m. Lutego r. b. u znalazcy dotąd zostaią; zaczym ktoby takowychże sądził się bydź właścicielem ma się pod Nrem. 76 na szeroką ulice w mieście Krakowie udać, a też iemu za opowiedzeniem szczegółow wydane będą.

Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa podaie do wiadomości, iż rzeczy ruchome po śmierci X. Macieia Pieklikiewicza plebaną w Przędocinie pozostałe, iako to: suknie pościel, cyna, miedz, żelazo, stolarszczyzna, obrazy, legomina, bydło, i rożne sprzęty gospodarskie przez publiczną licytacyą dnia 10 Czerwca r. b. o godzinie 9 zrana w Przędocinie za gotowe pieniądze sprzedawane będą.

Wszyscy zatem chcący sobie co z takowych rzeczy nabydź, maią się na mieyscu, i czasie wyżey wyrażonem znaydować. Dan w Krakowie d. 7. Maia 1802.

J. Gellinek.
T. Krzyżanowski.
Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krak.
Hohn.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Gallicyi zachoduiey oznaymuią tem Edyktem maloletniemu Władysławowi a właściwie iego oycu JW. Xaweremu hrabi Branickiemu, że Pan Marcialis Rychard i kompania w Warszawie mieszkaiący w sprawie przeciw massie kredalney zmarłego Kazimierza Xcia Sapiehy o 300 czer. zł. c. s. c. u sądow tych względem zastępowania prozbę podali i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga doprasżali się.

Gdy zaś sądy te nie maiąc wiadomości gdzie oni zostaią, lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduią się, im patrona tuteyszego Ur. Ratynskiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukonczony zostanie; oni przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upominaią się, ażeby wczasie przyzwoitym to iest w 90 dniach sami się stawili, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przesłali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych srzódków prawa używali, które do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze osądzą; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikaiącą podług opiewu C. K. praw samiby sobie przypisac byli winni. Dan w Lublinie dnia 17. Lutego 1802.

Gołaszewski.
Purtscher.
Gruszecki.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachod.
Sahaneck.